

În special, recurenta susține că Tribunalul:

- (a) a comis o eroare de drept, în măsura în care a atribuit o poziție distinctivă autonomă elementului DOUGHNUTS doar în temeiul constatării că acesta avea o pretinsă poziție distinctivă medie și era total lipsit de semnificație pentru consumatorul spaniol mediu și, în consecință, nu forma un tot unitar sau o unitate logică cu componentul BIMBO, fără să explice motivele pentru care caracterul distinctiv mediu al componentei DOUGHNUTS sau lipsa unei semnificații a acesteia ar conferi în mod automat acestei componente un caracter distinctiv autonom în percepția publicului relevant; și
- (b) a comis o eroare de drept, în măsura în care și-a întemeiat constatarea că exista un risc de confuzie, în esență, pe presupunerea că elementul DOUGHNUTS are o poziție distinctivă autonomă, fără a lua în considerare toți factorii specifici ai cauzei, în special faptul că prima componentă a mărcii complexe era o marcă de renume. Cu alte cuvinte, Tribunalul a interpretat jurisprudența *Medion* în sensul că în cazul în care se constată că una dintre componentele unei mărcii complexe are o poziție distinctivă autonomă, nu este necesară, în cadrul aprecierii globale a riscului de confuzie, analizarea tuturor sau a altor factori specifici ai cauzei, contrar principiului aprecierii globale a riscului de confuzie.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară, JO L 78, p. 1.

Recurs introdus la 18 decembrie 2012 de Lancôme parfums et beauté & Cie împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 5 octombrie 2012 în cauza T-204/10, Lancôme parfums et beauté & Cie/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-593/12 P)

(2013/C 55/10)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Lancôme parfums et beauté & Cie (reprezentant: A. von Mühlendahl, Rechtsanwalt)

Celelalte părți din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Focus Magazin Verlag GmbH

Concluziile

Recurentul solicită Curții:

- Anularea Hotărârii Tribunalului din 5 octombrie 2012 în cauza T-204/10;

- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii în fața Curții și în fața Tribunalului, precum și a cheltuielilor de judecată aferente procedurii în fața camerei de recurs a OAPI.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentul invocă următoarele motive:

În primul rând, recurentul susține că Tribunalul a încălcat articolul 53 alineatul (1) din Regulamentul privind marca comunitară (¹) coroborat cu articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind marca comunitară atunci când a decis că OAPI a stabilit în mod justificat că se impune declararea nulității mărcii COLOR FOCUS ca urmare a posibilității de confuzie.

În al doilea rând, recurentul susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept reversibilă atunci când a respins susținerea acestuia potrivit căreia invocarea unor drepturi în temeiul mărcii FOCUS constituie un „abuz de drept”.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară, JO L 78, p. 1

Recurs introdus la 31 decembrie 2012 de Ellinika Nafpigeia și 2. Hoern Beteiligungs GmbH împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șaptea) din 19 octombrie 2012 în cauza T-466/11, Ellinika Nafpigeia și 2. Hoern Beteiligungs GmbH/Comisia Europeană

(Cauza C-616/12 P)

(2013/C 55/11)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Recurente: Ellinika Nafpigeia și 2. Hoern Beteiligungs GmbH (reprezantați: K. Chrysogonos și A. Kaidatzis, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurentelor

- Anularea Ordonanței Tribunalului din 19 octombrie 2012;
- admiterea recursului formulat, conform motivelor expuse;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de recurente.

Motivele și principalele argumente

- Tribunalul a interpretat în mod greșit cererea de sesizare a instanței, având drept consecință faptul că a modificat în mod inadmisibil obiectul cauzei, întrucât a considerat drept acte atacate împreună, sau drept parte a actului atacat, documentele și celelalte elemente cuprinse în dosarul privind decizia din 1 decembrie 2012, care, în realitate, este singurul act atacat.
- Tribunalul a aplicat greșit articolul 44 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, apreciind că actul atacat nu a fost identificat în întregime, întrucât nu au fost individualizate documentele și celelalte elemente cuprinse în dosarul privind decizia din 1 decembrie 2010, care, totuși, în realitate, nu fac parte din actul atacat și nu sunt nici acte atacate împreună. Ca urmare a acestui raționament al Tribunalului, dreptul recurențelor la protecție jurisdicțională a fost limitat în mod inadmisibil și s-a încălcat principiul fundamental la un proces echitabil.
- Tribunalul a aplicat greșit articolul 263 al șaselea paragraf TFUE, respingând pentru motivul că a fost introdusă după expirarea termenului, acțiunea formulată împotriva deciziei din 1 decembrie 2010, despre care însă recurențele nu au avut — și continuă să nu aibă — deplină cunoștință și, în consecință, la momentul introducerii acțiunii nici nu începuse să curgă termenul de formulare a acțiunii de două luni. Ca urmare a acestui raționament al Tribunalului, dreptul la protecție jurisdicțională și dreptul la o cale de atac efectivă în fața unui organ jurisdicțional au fost limitate în mod inadmisibil.
- Tribunalul a aplicat greșit articolele 64 și 65 din Regulamentul de procedură, respingând cererea de adoptare a unor măsuri de organizare a procedurii și a unor măsuri de cercetare judecătorească, întrucât a considerat că documentele și elementele din dosarul privind decizia din 1 decembrie 2010, a căror prezentare a fost solicitată, ar face parte din actul atacat, în timp ce în realitate constituie simple elemente care fac parte din motivarea acestuia. Ca urmare a acestui raționament al Tribunalului, dreptul recurențelor la protecție jurisdicțională a fost limitat în mod inadmisibil și s-a încălcat principiul fundamental la un proces echitabil.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Förvaltningsrätten i Stockholm (Suedia) la 7 ianuarie 2013 — Skandia America Corporation USA, filial Sverige/ Skatteverket**(Cauza C-7/13)**

(2013/C 55/12)

*Limba de procedură: suedeza***Instanța de trimitere**

Förvaltningsrätten i Stockholm

Părțile din procedura principală*Reclamantă:* Skandia America Corporation USA, filial Sverige*Pârât:* Skatteverket**Întrebările preliminare**

1. Furnizarea unor servicii achiziționate din exterior de sediul principal al unei societăți situat într-o țară terță către sucursala sa stabilită într-un anumit stat membru, cu o alocare a costurilor de achiziționare în sarcina sucursalei, reprezintă operațiuni taxabile dacă sucursala face parte dintr-un grup TVA în statul membru menționat?
2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, sediul principal situat într-o țară terță trebuie considerat o persoană impozabilă care nu este stabilită în statul membru respectiv, în sensul articolului 196 din Directiva 2006/112 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾, cu consecința impozitării clientului pentru aceste operațiuni?

⁽¹⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).